

Dosarul nr. 1ra-2552/2020
1ra-661/2021

Curtea Supremă de Justiție
D E C I Z I E

12 mai 2021

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele ședinței, judecătorul
judecătorii

Svetlana Filincova
Galina Stratulat, Iurie Bejenaru

examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de avocatul Ruslan Dodica, în interesele inculpatului Sergiu Olteanu, împotriva deciziei din 6 octombrie 2020 a Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău, în cauza penală în privința lui

Olteanu Sergiu Ștefan, născut la XXXXX, originar
din XXXXX, domiciliat în XXXXX,

în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 186 alin. (5) Cod penal.

Termenul examinării cauzei:

Instanța de fond de la 27.11.2014 până la 31.01.2018;

Instanța de apel de la 02.03.2018 până la 13.09.2018;

de la 18.03.2019 până la 23.04.2019;

de la 06.08.2020 până la 03.11.2020;

Instanța de recurs de la 18.12.2018 până la 12.02.2019;

de la 27.06.2019 până la 28.05.2020;

de la 29.12.2020 până la 12.05.2021.

Procedura prevăzută de art. 431 alin. (1) pct. 1¹) Cod de procedură penală a fost legal executată.

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție asupra recursului ordinar în cauză în baza actelor din dosar,

c o n s t a t ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Strășeni, sediul Central din 31 ianuarie 2018, Olteanu Sergiu a fost recunoscut vinovat în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 186 alin. (5) Codul penal, fiindu-i stabilită pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 7 ani, cu executare în penitenciar de tip semiînchis.

Acțiunea civilă depusă de partea vătămată ÎS „Stațiunea Tehnologică pentru Irigare Chișinău” a fost admisă și s-a dispus încasarea prejudiciului material cauzat în sumă de 794 810,54 lei.

2. În sentință, prima instanță a constatat în fapt că:

Olteanu Sergiu, în perioada de la 05 septembrie 2010 până la 05 octombrie 2010, urmărind scopul sustragerii pe ascuns a bunurilor altei persoane, cu ajutorul tehnicii speciale angajate preventiv de către acesta, a săpat și a sustras pe ascuns cantitatea de 667 metri, conductă de presiune, confecționată din fier, cu diametrul de 426 mm., și grosimea de 7 mm., din traseul ce unește Stația de Pompă nr. 1 Ghidighici și Stația de Pompă nr. 2 Ghidighici, amplasată pe teritoriul satului Sireți din raionul Strășeni, care aparținea cu drept de proprietate ÎS „Stațiunea Tehnologică

pentru Irigare Chișinău”, astfel pricinindu-i părții-vătămate o daună materială în proporții deosebit de mari, în sumă totală de 794 810,54 lei.

Astfel, prin acțiunile sale Olteanu Sergiu a comis infracțiunea prevăzută de art. 186 alin. (5) Cod penal - furtul, adică sustragerea pe ascuns a bunurilor altei persoane, săvârșite cu cauzarea daunelor în proporții deosebit de mari.

3. Sentința a fost atacată cu apel de către avocatul Dodica Ruslan, prin care a solicitat casarea acesteia, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care Olteanu Sergiu să fie achitat pe motiv că fapta acestuia nu întrunește elementele constitutive ale infracțiunii, invocând următoarele argumente:

- fără a indica în sentință care din circumstanțele stabilite pe baza probelor cercetate în instanță dovedesc faptul că acțiunile inculpatului întrunesc elementele constitutive ale infracțiunii de furt calificat, fără a motiva soluția adoptată, prima instanță s-a limitat doar la enumerarea parțială a probelor cercetate înscriind în întregime declarațiile martorilor, a inculpatului și enumerarea actelor procedurale;

- concluzia despre vinovăția lui Olteanu Sergiu nu rezultă din probele cercetate, ci se bazează pe presupuneri și interpretări distorsionate a adevărului constatat pe parcursul cercetării judecătorești. Faptele și acțiunile concrete stabilite în urma audierii martorilor, care dovedesc că fapta lui Olteanu Sergiu nu întrunesc elementele constitutive ale infracțiunii, sunt ignorate de instanța de judecată. Anume din aceste considerente instanța de judecată nu a făcut analiza acțiunilor inculpatului prin prisma prevederilor art. 186 Cod penal, și nu a putut indica care din circumstanțele constatate dovedesc fiecare element constitutiv ale componenței de infracțiune;

- prima instanță, în mod intenționat a ignorat declarațiile martorilor Arpeni Nicolae, Cecan Ivan, Cartira Vasile, Răileanu Andrei și Mereneanu Mihail, declarații care obligau instanța să adopte o sentință de achitare în privința lui Olteanu Sergiu;

- odată cu declararea vinovăției lui Olteanu Sergiu, instanța de judecată a admis ilegal și acțiunea civilă înaintată de reprezentantul ÎS „Stațiunea Tehnologică pentru Irigare Chișinău”, dispunând încasarea din contul inculpatului a sumei de 794 810,54 lei, drept mărime a prejudiciului adus părții vătămate;

- prima instanță nu a luat în considerație că din conținutul extrasului din Registrul mijloacelor fixe a ÎS „Stațiunea Tehnologică pentru Irigare Chișinău”, rezultă că conducta de presiune NT. 1 cu lungimea de 1 659 m, a fost dată în exploatare în anul 1970, durata de funcționare a acesteia fiind 15 ani. Valoarea inițială a fost de 690 060,00 lei, amortizarea de la începutul exploatării a ajuns la 690 060,00 lei, valoarea reziduală la situația din 01 octombrie 2010 - fiind de 0 lei. Cu toate acestea, instanța de fond fără a ține cont de datele extrasului și valoarea (zero) a țevilor, precum și de faptul că în acțiunea civilă reprezentantul ÎS „Stațiunea Tehnologică pentru Irigare Chișinău”, a indicat că valoarea acțiunii o reprezintă estimările făcute pentru cheltuielile care urmează a fi suportate de întreprindere pentru achiziționarea unei țevi noi cu lungimea de 667 m, precum și cheltuielile de transport, săpare și montare a acesteia și nu valoarea bunului sustras;

- în procesul-verbal de cercetare la fața locului din 05 octombrie 2010, organul de urmărire penală a fixat la fața locului urme de săpături cu o lungime de 667 m., la capătul cărora a fost fixată prezența unui capăt de țevă cu dimensiunea de 426

mm care se afla la suprafața pământului. Faptul dat demonstrează prezența țevii în pământ și nu lipsa ei ca fiind sustrasă;

- atât la etapa de urmărire penală cât și în instanța de judecată nu au fost administrate probe care ar demonstra că pe toată lungimea urmelor de săpare de 667 m lipsește țeava. Instanța a ignorat faptul dat, interpretând presupunerile și dubiile în defavoarea inculpatului;

- nu a fost dată o apreciere cuvenită normelor legale, or, concluziile primei instanțe cu privire la condamnarea inculpatului Olteanu Sergiu, sunt pripite și contradictorii analizei acțiunilor acestuia, raportate la situația de fapt și de drept, astfel că în cazul de față instanța de fond a făcut o interpretare greșită a acțiunilor inculpatului, ignorând probatoriul administrat la caz;

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 13 septembrie 2018 a fost admis apelul avocatului, casată sentința cu pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță prin care:

Olteanu Sergiu învinuit în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 186 alin. (5) Cod penal, a fost achitat pe motiv că fapta acestuia nu întrunește elementele infracțiunii.

4.1. În motivarea soluției emise instanța de apel a menționat că, la pronunțarea sentinței, prima instanță a stabilit eronat circumstanțele de fapt și de drept, situația de fapt reținută nu corespunde probelor din dosar, care au fost apreciate contrar prevederilor legale, astfel că prima instanță incorect l-a recunoscut vinovat și condamnat pe Olteanu Sergiu în baza art. 186 alin. (5) Cod penal, or, prin probele prezentate de procuror și cercetate de instanța de apel nu a fost dovedită vinovăția inculpatului în comiterea infracțiunii incriminate.

Instanța de apel a conchis, că împrejurările ce determină necesitatea achitării lui Olteanu Sergiu se constată prin totalitatea de probe prezentate de partea acuzării și partea apărării în cauza penală, fiind apreciate, respectându-se prevederile art. 101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității, iar toate în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor, care dovedesc lipsa elementelor infracțiunii incriminate prevăzute de art. 186 alin. (5) Cod penal, ceea ce determină necesitatea achitării acestuia.

Instanța de apel a reținut că prin rechizitoriu Olteanu Sergiu se învinuiește în faptul că în perioada de la 05 septembrie 2010 și până la 05 octombrie 2010, urmărind scopul sustragerii pe ascuns a bunurilor altei persoane, cu ajutorul tehnicii speciale angajate preventiv de către acesta, a săpat și a sustras pe ascuns cantitatea de 667 metri, conductă de presiune confecționată din fier cu diametrul de 426 mm., și grosimea de 7 mm., din traseul care unește Stația de Pompare nr. 1 Ghidighici și Stația de Pompare nr. 2 Ghidighici, amplasată pe teritoriul satului Sireți din raionul Strășeni, care aparținea cu drept de proprietate ÎS „Stațiunea Tehnologică pentru Irigare Chișinău”, astfel pricinuindu-i părții vătămate o daună materială în proporții deosebit de mari, în sumă totală de 794 810, 54 lei.

Organul de urmărire penală și prima instanță au încadrat acțiunile lui Olteanu Sergiu în baza art. 186 alin. (5) Cod penal - furt, adică sustragerea pe ascuns a bunurilor altei persoane, săvârșite în proporții deosebit de mari.

Judecând apelul în contextul verificării legalității și temeiniciei hotărârii atacate, instanța de apel a conchis că vinovăția lui Olteanu Sergiu în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 186 alin. (5) Cod penal, nu a fost demonstrată, iar ansamblul de probe prezentate de către partea acuzării, analizate prin prisma

veridicității, pertinentei, utilității și concludenței lor, nicidecum nu demonstrează vina inculpatului în cele incriminate.

Instanța de apel a considerat că prima instanță a ajuns la concluzia eronată precum că în acțiunile lui Olteanu Sergiu sunt prezente elementele constitutive ale infracțiunii prevăzute de art. 186 alin. (5) Cod penal, or la caz nu s-au constatat în acțiunile inculpatului elementele acestei infracțiuni.

Conform practicii judiciare constante, prin sustragere se înțelege luarea ilegală și gratuită a bunurilor mobile din posesia care a cauzat un prejudiciu patrimonial efectiv acestuia, săvârșită în scop de cupiditate. Această definiție doctrinară a noțiunii de sustragere cuprinde următoarele șapte semne constitutive care au un caracter necesar și suficient: 1) „luarea”; 2) „din posesia altuia”; 3) „a bunurilor” 4) „ilegală”; 5) „gratuită”; 6) „care a cauzat un prejudiciu patrimonial efectiv acestuia”; 7) săvârșită în scop de cupiditate”. Semnele nominalizate sunt obligatorii pentru oricare din infracțiunile contra patrimoniului, săvârșită prin sustragere (adică pentru infracțiunile prevăzute la art. 186-188, 190-192 Cod penal). Absența oricăruia din aceste semne permite percepția nu în calitate de sustragere, ci ca alt gen de infracțiune, sau, în genere, ca faptă care nu are relevanță penală.

Instanța de apel a mai menționat că infracțiunea prevăzută la art. 186 alin. (5) Cod penal, este o infracțiune materială. La calificarea sustragerii, săvârșite cu cauzarea de daune considerabile (lit. d) alin. (2) art. 186, lit. f) alin. (2) art. 187, lit. f) alin. (2) art. 188, lit. c) alin. (2) art. 190 și lit. c) alin. (2) art. 191 Cod penal), este necesar să se țină cont de faptul că caracterul considerabil al daunei cauzate se stabilește luându-se în considerare valoarea, cantitatea și însemnătatea bunurilor pentru victimă, starea materială și venitul acesteia, existența persoanelor întreținute, alte circumstanțe care influențează esențial asupra stării materiale a victimei. Este necesar de luat în considerație că, aprecierea subiectivă de către victimă este importantă la stabilirea caracterului considerabil al daunei cauzate, însă aceasta nu trebuie să influențeze asupra regulii că prin sustragere poate fi cauzat doar un prejudiciu patrimonial efectiv (real). De aceea, nu trebuie confundat modul de determinare a prejudiciului patrimonial cu caracterul acestui prejudiciu.

Instanța de apel a reținut că în calitate de sustragere (însușire) în proporții mari sau deosebit de mari trebuie calificată inclusiv săvârșirea acțiunilor infracționale de sustragere, a căror mărime depășește, în ansamblu, 20 sau respectiv 40 de salarii medii lunare pe economie prognozate, stabilite prin Hotărârea de Guvern în vigoare, la momentul săvârșirii faptei, dacă ele au fost săvârșite prin aceeași metodă și în prezența unor circumstanțe, care mărturisesc despre intenția unică de a săvârși sustragerea, în proporții mari sau deosebit de mari. În toate cazurile, sustragerea în proporții mari sau deosebit de mari, cu excepția când este săvârșită pe calea tâlhăriei sau a pungășiei, se consideră consumată doar atunci când făptuitorul obține posibilitatea reală de a se folosi sau a dispune de bunurile altei persoane la dorința sa. Dacă făptuitorul a avut intenție determinată de a sustrage bunuri în proporții mari sau deosebit de mari, intenție pe care nu a reușit s-o realizeze din cauze independente de voința lui, cele săvârșite trebuie calificate ca tentativă de sustragere în aceste proporții, indiferent de mărimea prejudiciului produs în realitate. Totodată, dacă făptuitorul a manifestat intenție nedeterminată, calificarea faptei trebuie făcută în funcție de prejudiciul care a survenit în realitate.

Astfel, numai prejudiciul patrimonial efectiv poate să reprezinte urmările prejudiciabile care se produc în contextul infracțiunii date. Pagubele sub forma

venitului ratat nu au relevanță la calificarea infracțiunii prevăzute la art. 186 alin. (5) Cod penal. Imputarea prejudiciului patrimonial efectiv cauzat prin infracțiunea specificată la art. 186 alin. (5) Cod penal presupune stabilirea legăturii de cauzalitate dintre luarea ilegală și gratuită a bunurilor mobile din posesia altuia, pe de o parte, și prejudiciul cauzat, pe de altă parte.

Potrivit învinuirii aduse inculpatului, se invocă că conform extrasului din registrul mijloacelor fixe ÎS „Stațiunea Tehnologică pentru Irigare Chișinău” la situația de 01 octombrie 2010 aflate la sect. Ghidighici, din care rezultă că conducta de presiune NT-1, dată în exploatare în anul 1970, lungimea de 1 659 m., cu diametrul de 426 mm., durata de funcționare de 15 ani, valoarea inițială 690 060 lei, iar potrivit procesului-verbal de cercetare la fața locului din data de 05 octombrie 2010, din conținutul căruia reiese că a fost cercetat locul comiterii infracțiunii, care constituie porțiunea de teren din apropierea satului Sireți din raionul Strășeni, de unde Olteanu Sergiu, a sustras cantitatea de 667 metri, și explicația administratorului ÎS „Stațiunea Tehnologică pentru Irigare Chișinău” din 19 octombrie 2010, prin care a estimat că țeava cu lungimea de 667 m. care a fost sustrasă valorează la un preț de 794 810,54 lei, care constituie o daună materială în proporții deosebit de mari, evaluând prejudiciul conform prețului țevilor noi la momentul actual, anul 2018.

Astfel, instanța de apel a reținut drept eronată învinuirea adusă inculpatului prin ordonanța de punere sub învinuire din 15 octombrie 2014 și prin rechizitoriu precum că acesta în perioada 05 septembrie 2010 și până la 05 octombrie 2010, urmărind scopul sustragerii pe ascuns a bunurilor altei persoane, cu ajutorul tehnicii speciale angajate preventiv de către acesta, a săpat și a sustras pe ascuns 667 metri de conductă de presiune confecționată din fier cu diametrul de 426 mm., și grosimea de 7 mm., din traseul care unește Stația de Pompă nr.1 Ghidighici și Stația de Pompă nr. 2 Ghidighici, amplasată pe teritoriul satului Sireți din raionul Strășeni, care aparținea cu drept de proprietate ÎS „Stațiunea Tehnologică pentru Irigare Chișinău” astfel pricinuindu-i părții vătămate o daună materială în proporții deosebit de mari, în sumă totală de 794 810,54 lei.

Instanța de apel a menționat că toate dubiile urmează a fi apreciate în folosul inculpatului deoarece ele nu au fost înlăturate de către partea acuzării.

În acest sens, instanța de apel a relatat că prin admisibilitatea probelor se desemnează suma condițiilor în prezența cărora judecătorul poate încuviința administrarea dovezilor solicitate de către participanții la proces. La caz, instanța de fond și-a întemeiat soluția de condamnare a evaluării bunului furat pe extrasul din registrul mijloacelor fixe a ÎS „Stațiunea Tehnologică pentru Irigare Chișinău” la situația de 01 octombrie 2010 și pe explicația administratorului ÎS „Stațiunea Tehnologică pentru Irigare Chișinău” din 19 octombrie 2010 precum că în perioada de 05 septembrie 2010 și până la 05 octombrie 2010, 667 metri de țeavă care a fost sustrasă de Olteanu Sergiu, costa 794 810,54 lei, confirmat prin prețul țevilor noi prezentat de ÎI „Metalica-Zuev”.

Reprezentantul părții vătămate și civile, Postica Andrei a declarat că țevile furate nu sunt reflectate în evidența contabilă, sunt reflectate într-un sistem întreg ca o rețea. Acest sistem de irigație nu funcționează din anul 2000, valoarea reziduală zero este o consecință a diminuării uzurii bunului anuale, uzura se aplică în scopul impozitării, respectiv un bun se calculează 5% anual uzura, aproximativ 27,5 ani valoarea reziduală este zero. La momentul sustragerii țevilor nu era posibil de evaluat valoarea deoarece nu au fost găsite, iar preturile din 1970 până în 2018 s-au

modificat. Ei au evaluat prejudiciul material cauzat luând ca bază prețul unui metru de țevă conform prețului de piață la acel moment, prețul țevilor noi, evaluând prejudiciul la prețul de 794 810,54 lei (după calculul 667 m. x 1191,62 de lei = 794 810,54 lei), confirmat prin prețul țevilor noi prezentat de ÎI „Metalica-Zuev”.

Din extrasul din Registrul mijloacelor fixe a ÎS „Stațiunea Tehnologică pentru Irigare Chișinău” din cadrul Agenției „Apele Moldovei” aflate la sectorul Ghidighici, rezultă cert că la balanța ÎS „Stațiunea Tehnologică pentru Irigare Chișinău”, la situația 01 octombrie 2010, sunt înregistrate mijloacele fixe sub numărul de inventar: 01220008 - conductă de presiune HT-1, anul dării în exploatare 1970, cu lungimea de 1659 metri, cu diametrul 426 mm., durata funcționării 15 ani, norma amortizării 6,67, valoarea inițială 690 060 de lei, iar valoarea reziduală este 0 la situația din 01 octombrie 2010.

Instanța de apel a semnalat, că partea acuzării nu a prezentat instanței nici o probă care ar confirma valoarea reală a bunurilor sustrate de către inculpat la momentul comiterii faptei imputate și cum a fost apreciată. Din extrasul anexat la materialele dosarului rezultă cert că conducta de presiune HT-1, anul dării în exploatare 1970, cu lungimea de 1 659 metri, era apreciată la valoarea inițială în sumă de 690 060 de lei, a cărui durată de funcționare avea 15 ani - până în anul 1985. Acuzarea în învinuire a indicat că în perioada de la 05 septembrie 2010 până la 05 octombrie 2010, peste 40 ani de la momentul dării în exploatare a conductei de presiune numai cu lungimea de 667 metri, precum a apreciat valoarea reală a țevilor, aflate în pământ timp de 40 ani, la prețul de 794 810,54 lei. Partea acuzării nu a prezentat nici o probă care ar confirma mărimea prejudiciului real cauzat de inculpat la momentul comiterii faptei, nu a fost efectuată nici o expertiză în acest sens și nici nu au fost evaluate nici într-un mod țevile în starea care erau ele la momentul comiterii faptei pentru a încadra acțiunile inculpatului în unul din aliniatele art. 186 Cod penal, cu atât mai mult în baza alin. (5) art. 186 Cod penal.

Studiind materialele cauzei penale, cercetând extrasul din registrul mijloacelor fixe ÎS „Stațiunea Tehnologică pentru Irigare Chișinău” la situația de 01 octombrie 2010 aflate la sect. Ghidighici, instanța de apel a constatat că în acest extras nu este indicată valoarea țevii sustrate la data comiterii faptei, adică în perioada de la 05 septembrie 2010 și până la 05 octombrie 2010, nu este indicată care este uzura acestei țevi, mai mult ca atât că în extras este indicat că conducta are o durată de funcționare de 15 ani, iar acuzatorul de stat în aceasta parte nu a prezentat vreo probă concludentă precum ar fi un raport de expertiză în vederea stabilirii uzurii și care ar fi prețul de piață al acestei țevi la data comiterii faptei. Totodată din declarațiile martorului Telepan Iacob se constată că, sistemul de irigare a funcționat până în anul - 1994.

Instanța a menționat că organul de urmărire penală la stabilirea prejudiciului cauzat s-a condus în totalitate de explicația administratorului ÎS „Stațiunea Tehnologică pentru Irigare Chișinău” din 19 octombrie 2010, prin care ultimii au estimat că valoarea țevii cu lungime de 667 metri care a fost sustrasă, valorează 794810,54 lei, anexând o ofertă expusă de ÎI „Metalica-Zuev” a țevii noi la data de 19 octombrie 2010.

Instanța de apel a relatat că nu poate pune la baza unei sentințe de condamnare declarațiile inculpatului precum că el a sustras aproximativ 7080 metri de țevă pe care le-a vândut la un punct de colectare a metalului uzat din localitatea Pruncul, unde a obținut un profit de aproximativ 8 000 de lei, or aceste declarații urmează a

fi apreciate cu alte probe care ar confirma cu certitudine vinovăția lui Olteanu Sergiu în comiterea faptei prejudiciabile, însă în acest sens acuzatorul de stat nu a prezentat careva probe care ar demonstra prezența în acțiunile inculpatului a obiectului și laturii obiective a infracțiunii de furt, și anume obiectul material care este valoarea materială și costul determinat al țevilor furate, care sunt urmările prejudiciabile sub formă de prejudiciu patrimonial efectiv, precum și legătura de cauzalitate dintre fapta prejudiciabilă și urmările prejudiciabile.

Instanța de apel a reținut că concluzia despre vinovăția lui Olteanu Sergiu nu rezultă din probele cercetate, ci se bazează pe presupuneri și interpretări distorsionate a adevărului constatat pe parcursul cercetării judecătorești. Faptele și acțiunile concrete stabilite în urma audierii martorilor, care dovedesc că fapta inculpatului nu întrunește elementele constitutive ale infracțiunii, au fost ignorate de instanța de judecată, or aceasta și-a bazat soluția de condamnare pe presupuneri și probe care sunt contradictorii.

De asemenea instanța de apel a subliniat, că martorii Cecan Ivan, Cartira Vasile, Răileanu Andrei și Mereneanu Mihail au declarat că sistemul de irigare a terenurilor agricole nu mai este funcțional, era uzat și spart pe toată lungimea. Au fost încercări de reabilitare a acestuia de către un antreprenor agricol din s. Sireți, dar nu s-a reușit deoarece gradul de uzură nu a permis.

Instanța de apel a mai indicat că prima instanță a admis ilegal și acțiunea civilă înaintată de reprezentantul ÎS „Stațiunea Tehnologică pentru Irigare Chișinău”, dispunând încasarea din contul lui Olteanu Sergiu a sumei de 794 810,50 lei, drept mărime a prejudiciului adus părții vătămate, or din conținutul extrasului din Registrul mijloacelor fixe a ÎS „Stațiunea Tehnologică pentru Irigare Chișinău”, rezultă că valoarea reziduală a conductei de presiune NT. 1 la situația din 01 octombrie 2010 este 0 lei.

În susținerea acestei opinii instanța de apel a subliniat că prima instanță nu a luat în considerație faptul că în acțiunea civilă reprezentantul ÎS „Stațiunea Tehnologică pentru Irigare Chișinău” a indicat că valoarea acțiunii o reprezintă estimările făcute pentru cheltuielile care urmează a fi suportate de întreprindere pentru achiziționarea unei țevi noi cu lungimea de 667 m, precum și cheltuielile de transport, săpare și montare a acesteia și nu valoarea bunului sustras.

În procesul-verbal de cercetare la fața locului din 05 octombrie 2010, organul de urmărire penală a fixat la fața locului urme de săpături cu o lungime de 667 m., la capătul cărora a fost fixată prezența unui capăt de țevă cu dimensiunea de 426 mm. care se afla la suprafața pământului, iar organul de urmărire penală urma să acumuleze probe verosimile, pertinente și concludente care să demonstreze care era valoarea bunurilor sustrate în perioada incriminată inculpatului.

Astfel, instanța de apel a conchis, că concluziile primei instanțe cu privire la condamnarea lui Olteanu Sergiu, în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 186 alin. (5) Cod penal, sunt pripite și contradictorii.

În concluzie instanța de apel a menționat, că prin cumul probelor cercetate în ședința de judecată în speță nu și-a găsit confirmare vina inculpatului, prin urmare, în acțiunile acestuia lipsesc elementele constitutive ale infracțiunii de furt, săvârșit în proporții deosebit de mari, și anume latura obiectivă a componentei de infracțiune prevăzută de art. 186 alin. (5) Cod penal.

Instanța de apel a mai subliniat că de către organul de urmărire penală nu a fost efectuată o expertiză de stabilire a valorii țevilor la momentul comiterii faptei, or în

conformitate cu prevederile art. 26 alin. (3) Cod de procedură penală și jurisprudența Curții Europene pentru Drepturile Omului, sarcina probatoriului în ședințele de judecată în prima instanță și în instanța de apel revine acuzatorului de stat în virtutea funcției lui procesuale.

Ca urmare a celor relatate, instanța de apel a conchis că Olteanu Sergiu urmează a fi achitat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 186 alin. (5) Cod penal, pe motiv că fapta acestuia nu întrunește elementele constitutive ale infracțiunii.

5. Decizia instanței de apel a fost atacată cu recurs ordinar de către procuror, care invocând prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală și a solicitat casarea acesteia cu menținerea sentinței.

6. Prin decizia Colegiului penal lărgit al Curții Supreme de Justiție din 12 februarie 2019 a fost admis recursul ordinar declarat de procuror, casată total decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 13 septembrie 2018 și dispusă rejudecarea cauzei în aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

6.1. În motivarea soluției emise, instanța de recurs a menționat că la f.d. 135, vol. III este anexată cererea semnată de către Olteanu Sergiu și confirmată de către avocatul acestuia, Dodica Ruslan, privind examinarea cauzei în lipsa inculpatului, ultimul motivând că nu este de acord cu hotărârea primei instanțe, deoarece i s-a îngădit practic posibilitatea de a se prezenta în instanță prin dispoziția de a fi pusă în executare sentința din momentul reținerii acestuia, și respectiv solicitând examinarea în lipsa sa.

În cadrul ședinței de judecată din 29 martie 2018, instanța de apel punând în discuție cererea respectivă, a decis posibilitatea începerii examinării cauzei în lipsa inculpatului, fără careva motivare.

În acest context, instanța de recurs a considerat incorectă concluzia dată, or în conformitate cu art. 321 alin. (2) pct. 3) Cod de procedură penală, judecarea cauzei în lipsa inculpatului poate avea loc în cazul examinării unor cauze privitor la săvârșirea unor infracțiuni ușoare când inculpatul solicită judecarea cauzei în lipsa sa, pe când, în speță, Olteanu Sergiu a fost pus sub învinuire pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art. 186 alin. (5) Cod penal, care conform art. 16 Cod penal este o infracțiune gravă.

Prin urmare, instanța de recurs a considerat că instanța de apel pripit a dispus examinarea cauzei în lipsa inculpatului, prin ce a încălcat legislația procesual penală.

În altă ordine de idei, instanța de recurs a precizat că indiferent de faptul că în partea descriptivă a deciziei s-a făcut referire la prevederile art. 414 alin. (1) și (2) Cod de procedură penală și instanța de apel a menționat că a analizat probele administrate, însă, conform procesului-verbal al ședinței de judecată a instanței de apel raportat la textul deciziei adoptate, rezultă că la judecarea apelului, reieșind și din considerentele expuse supra referitor la rejudecarea cauzei potrivit ordinii stabilite pentru prima instanță, instanța de apel a comis o eroare de drept procedural.

În speță, instanța de apel și-a întemeiat decizia privind achitarea lui Olteanu Sergiu în special pe extrasul din Registrul mijloacelor fixe a ÎS „Stațiunea Tehnologică pentru Irigare Chișinău” din cadrul Agenției „Apele Moldovei”, probă care nu a fost verificată și consemnată în procesul-verbal al ședinței de judecată, or, instanța de apel nu este în drept să-și întemeieze concluziile sale pe probe care nu au fost verificate în ședința de judecată a instanței de apel și nu au fost reflectate în procesul-verbal al ședinței de judecată.

În continuare, instanța de recurs a menționat că instanța de apel și-a întemeiat concluzia doar în baza extrasului din Registrul mijloacelor fixe a ÎS „Stațiunea Tehnologică pentru Irigare Chișinău” din cadrul Agenției „Apele Moldovei” și în mod inexplicabil nu a indicat în baza căror motive și raționamente a respins totalitatea cumulului de probe administrate de către acuzare în susținerea învinuirii aduse inculpatului. Instanța de apel nu a dat o careva apreciere nici măcar declarațiilor inculpatului potrivit cărora acesta a sustras aproximativ 70-80 metri de țevă pe care le-a vândut la un punct de colectare a metalului uzat din localitatea Pruncul, unde a obținut un profit de aproximativ 8 000 de lei, limitându-se în acest sens doar la mențiunea că partea acuzării nu a prezentat careva probe care ar demonstra prezența în acțiunile inculpatului a obiectului și laturii obiective a infracțiunii de furt, și anume obiectul material care este valoarea materială și costul determinat al țevilor furate.

În susținerea poziției menționate, instanța de apel a făcut trimitere la declarațiile martorilor Cecan Ivan, Cartira Vasile, Răileanu Andrei și Mereneanu Mihail care au declarat că acest sistem de irigare este uzat și spart pe toată lungimea. Aici, instanța de apel a omis să se expună pe marginea explicației privind mărimea pagubei materiale suportate (f.d. 33, vol. I), dată de către administratorul A. Scurtul potrivit căreia conducta era conservată și menținute calitățile de păstrare, astfel încât demonstra capacitatea de funcționare.

Instanța de recurs a considerat că, instanța de apel prematur a adoptat concluzia de achitare în privința inculpatului, făcând trimitere doar la o singură probă și respingând probele prezentate de acuzare, fără a expune concret motivele de respingere, așa cum se stipulează în art. 394 alin. (1) pct. 2) Cod de procedură penală.

În cazul sentinței de achitare partea descriptivă va cuprinde datele invocate în alin. (3) art. 394 Cod de procedură penală care integral trebuie să fie elucidate în descrierea și motivarea achitării. Lipsa măcar a uneia din aceste descrieri în sentință servește temei pentru casarea acesteia, deși aceasta nu exclude posibilitatea includerii în această parte a sentinței și a altor date care au incidență asupra cazului dat, motivând hotărârea adoptată în baza chestiunilor prevăzute în art. 385 Cod de procedură penală. Este absolut interzisă includerea în partea descriptivă a sentinței de achitare a formulărilor care pun la îndoială nevinovăția celui achitat. Aceasta se va considera drept încălcare esențială a legii procesual-penale.

Prin urmare, probele administrate în cadrul urmăririi penale, precum și cele din ședințele de judecată, urmau a fi verificate în strictă conformitate cu prevederile art. 101 Cod de procedură penală, și anume prin cercetarea lor din punct de vedere al coroborării.

În situația în care instanța de apel nu a apreciat probele prezentate de acuzare, decizia judecătorească este afectată și nu poate fi considerată legală și întemeiată și urmează a fi casată cu dispunerea rejudecării cauzei de către instanța de apel, pentru examinarea amănunțită a actului de învinuire și a probelor administrate în prezenta cauză penală.

Prin urmare, instanța de recurs a stipulat că instanța de apel a pronunțat o nouă hotărâre, însă soluția sa este lipsită de o motivare întemeiată și nu cuprinde analiza tuturor probelor prezentate de procuror și susținute în învinuirea inculpatului. Instanța de apel a argumentat la general faptul că probele nu confirmă vinovăția inculpatului, fără să aprecieze fiecare probă în parte și să-și expună punctul său de

vedere asupra fiecăreia și asupra admisibilității sau inadmisibilității acestora, contrar prevederilor art. 101 alin. (1) Cod de procedură penală.

În contextul dat, instanța de recurs a specificat că, pentru corectitudinea judecării cauzei este important de a analiza minuțios toate probele acumulate în dosar, întrucât aprecierea probelor este unul din cele mai importante momente ale procesului penal, iar justa apreciere contribuie la elucidarea adevărului și la echitatea procedurii desfășurate pentru toate părțile la proces, pe când în decizia instanței de apel lipsește analiza și aprecierea probelor.

7. La rejudecarea cauzei, prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 23 aprilie 2019 a fost respins, ca nefondat, apelul avocatului Dodica Ruslan în numele inculpatului Olteanu Sergiu, cu menținerea sentinței fără modificări.

7.1. În motivarea soluției emise, instanța de apel a menționat că, la pronunțarea sentinței instanța de judecată corect a stabilit circumstanțele de fapt și de drept și just a ajuns la concluzia că inculpatul Olteanu Sergiu a săvârșit infracțiunea imputată lui.

Astfel, cu toate că inculpatul vina în comiterea furtului încriminat a recunoscut-o parțial, instanța de apel a conchis că vina lui se dovedește integral de următoarea sistemă de probe, care sunt pertinente, concludente, utile și veridice și coroborează între ele, cum sunt:

Declarațiile părții vătămate Postica Andrei;

Declarațiile martorului Cecan Ivan, Cartira Vasile, Răileanu Andrei, Mereneanu Mihail, Telepan Iacob, Iorga Constantin.

Instanța de apel a conchis că vina inculpatului în comiterea furtului imputat lui, se confirmă integral și prin materialele și probele scrise, anexate la dosarul penal, care coroborează cu declarațiile părților vătămate și a martorului sus-indicat, cum sunt:

- procesul-verbal de cercetare la fața locului din data de 05 octombrie 2010 (f.d. 15, vol. I);

- extrasul din Registrul mijloacelor fixe a ÎS „Stațiunea Tehnologică pentru Irigare Chișinău” (f.d. 21-25, vol. I);

- ordonanța din 17 februarie 2012 (f.d. 125-126, vol. I);

- procesul-verbal de recunoaștere a persoanei după fotografie din data de 17 aprilie 2014 (f.d. 206-207, vol. I);

- ordonanța din data de 12 septembrie 2014 (f.d. 34, vol. II);

- procesul-verbal de percheziție din data de 14 noiembrie 2014 (f.d. 73-74, vol. II).

Apărătorul inculpatului a argumentat nevinovăția inculpatului prin următoarele probe: declarațiile martorului Arpentii Nicolae, însă instanța de apel a conchis că declarațiile acestui martor nu pot servi drept temei de achitare a inculpatului.

Instanța de apel a considerat că, de facto, inculpatul își recunoaște vina în comiterea infracțiunii încriminate, însă instanța de apel a apreciat critic afirmațiile lui precum că, avea dreptul a extrage țevile încriminate pe motiv că se aflau pe terenurile private și a sustras doar aproximativ 70-80 metri de țeva, nu însă cantitatea de 667 metri, deoarece ele nu corespund adevărului și sunt date de către Olteanu Sergiu în scopul exonerării de la răspunderea penală pentru faptele săvârșite, deoarece sunt combătute de celelalte probe analizate mai sus și apreciate prin prisma prevederilor art. 101 Cod procedură penală, și care demonstrează cu certitudine

vinovăția lui în comiterea infracțiunii imputate, prevăzute de art. 186 alin. (5) Cod penal.

Astfel, instanța de apel a considerat nefondat și lipsit de suport probant argumentul apelantului cu privire la legalitatea acțiunilor inculpatului, deoarece este combătut prin probele cercetate, or s-a dovedit că acele țevi demontate aparțin anume ÎS „Stațiunea Tehnologică pentru Irigare”, fapt confirmat și prin extrasul din Registrul mijloacelor fixe.

În prim plan se atestă că versiunea lui Olteanu Sergiu Ștefan cu privire la lungimea și cantitate țevelor extrase este combătută prin: procesul-verbal de cercetare la fața locului din 05 octombrie 2010, prin care s-a constatat lungimea porțiunii de teren de 667 m de pe care a fost sustrasă acea conductă de presiune din fier cu diametru de 426 mm; declarațiile martorilor Cartira Vasile, Mereneanu Mihail și Railean Andrei, care au confirmat că erau extrase țevi pe o distanță de peste 500 m, iar martorul Cecan Ivan a confirmat că inculpatul a vândut țevi cu lungime mai mare de 70 - 80 m (indicată de inculpat), precum și a confirmat că el a participat la extragerea mai întâi a țevelor de pe un teren, apoi de pe alt teren cu lungime de peste 200 metri, probe care contravin versiunea lui Olteanu Sergiu că a extras doar țevi pe o distanță de 70-80 metri.

De rând cu aceste probe, instanța de apel a ținut cont de faptul că prin declarațiile reprezentantului părții vătămate Postica Andrei se dovedește că țevile ce au fost sustrate aparțineau ÎS „Stațiunea Tehnologică pentru Irigare”, deoarece făceau parte din sistemul construit de mai mult timp ce se prezintă ca un traseu integru și deci prin aceasta se combate versiunea inculpatului că aparțineau cu drept de proprietate privată unor cetățeni.

În partea ce ține de evaluarea costului bunurilor sustrate, instanța de apel a reiterat că reprezentantul părții vătămate Postica Andrei a explicat modalitatea de evaluare a țevelor sustrate, având în vedere specificul acestora și prezența pe piața din Republica Moldova.

Mai mult ca atât, reprezentantului părții vătămate Postica Andrei a confirmat că la aprecierea valorii țevelor sustrate s-a luat prețul de piață la momentul săvârșirii infracțiunii, or, o altă evaluare nu poate fi efectuată din lipsa în vânzare a unor asemenea bunuri.

8. Împotriva deciziei instanței de apel a declarat recurs ordinar în termen, inculpatul cu avocatul Dodica Ruslan, prin care, invocând prevederile pct. 6), 8) și 15) alin. (1) art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, au solicitat, casarea deciziei cu remiterea cauzei la rejudecare.

8.1. În motivarea recursului, recurenții au menționat că:

- judecând apelul declarat instanța, fără a se expune asupra tuturor motivelor indicate în apel a pus la baza deciziei sale probele administrate la urmărirea penală, fără să ia în considerație probele care confirmă nevinovăția inculpatului Olteanu Sergiu, denaturând conținutul lor a stabilit eronat fapta de furt calificat prevăzut la art. 186 alin. (5) Cod penal, respingând apelul părții apărării și menținând sentința de condamnare;

- instanța de apel nu a luat în considerație nici divergențele esențiale dintre declarațiile martorilor indicați, care au fost la fața locului și care au dat expus date diferite cu privire la cantitatea și lungimea țevelor care au fost real ridicate de la fața locului;

- a fost ignorat faptul că din toți martorii audiați doar doi au comunicat că au văzut real cantitatea de țevi ridicate. Astfel martorul Cecan Ivan a indicat la 9 țevi cu lungimea de 12 metri, iar Telepan Iacob a indicat doar la 4 segmente de țevă a câte 6 metri fiecare. De menționat că după intervenirea lui Telepan Iacob lucrările au fost sistate;

- nu s-a expus instanța de apel nici asupra motivelor indicate în apel de partea apărării pe marginea procesului-verbal de cercetare la fața locului din 05 octombrie 2010, în care este menționat că s-a stabilit urme de săpături pe lungime de 667 metri și nu șanț cu adâncime de 1,5 metri în care lipsește țeava. Anexa fotografică la procesul-verbal conține imaginea unui capăt de țeava care se vede îngropat la marginea unui șanț, fapt care demonstrează că țeava era la momentul examinării în pământ și nu este sustrasă;

- a interpretat eronat instanța și faptul că Olteanu Sergiu a sustras pe ascuns țeava cu lungimea de 667 metri, valoarea căreia constituia 794 810 lei, or nu există nici un act de evaluare a bunurilor ridicate, solicitarea de a fi efectuată expertiza merceologică a țevilor a fost respinsă de organul de urmărire penală. Nu există date veridice despre cantitatea celor sustrate, totul bazându-se pe presupuneri;

- fapta de sustragere pe ascuns a bunurilor altei persoane-furtul, nu a avut loc, or posesorul de fapt al bunului era cet. Arpentii Nicolae, care și a dispus extragerea și transmiterea bunului către Olteanu Sergiu.

9. Referință asupra recursului declarat, a fost depusă de către procurorul în secția reprezentarea învinuirii în Curtea Supremă de Justiție, prin care a pledat pentru dispunerea inadmisibilității recursului, ca fiind vădit neîntemeiat.

10. Prin decizia din 28 mai 2020 a Colegiului penal al Curții Supreme de Justiție s-a admis recursul ordinar declarat de inculpatul Olteanu Sergiu cu avocatul Dodica Ruslan și s-a casat total decizia Curții de Apel Chișinău din 23 aprilie 2019 cu dispunerea rejudecării cauzei de către aceeași instanță, în alt complet de judecată.

În motivarea soluției, instanța de recurs a învederat că în speță, a fost emisă o decizie a instanței de recurs ordinar prin care cauza a fost remisă la rejudecare, fiind indicate erorile care urmau a fi corectate, iar instanța de apel la o nouă judecare a cauzei urma să se conducă de prevederile art. 436 alin. (2) Cod de procedură penală.

În acest sens Colegiul penal lărgit a relevat că, deși instanța de recurs ordinar a indicat asupra chestiunilor esențiale ce urmau a fi stabilite pentru justa și obiectiva soluționare a cauzei, fiind investită cu judecarea cauzei într-un nou set de proceduri, instanța de apel nu a ținut cont de indicațiile instanței de recurs, repetând aceleași erori, fără a examina problemele abordate în decizia instanței de recurs.

Astfel, Colegiul penal lărgit analizând decizia instanței de apel de menținere a condamnării inculpatului Olteanu Sergiu pentru comiterea infracțiunii prevăzută de art. 186 alin. (5) Cod penal, a constatat că instanța de apel, fiind investită cu atribuții de judecare a cauzei conform normelor stabilite pentru prima instanță, urma să analizeze toate aspectele învinuirii înaintate, atât în baza probelor administrate în speță cât și prin prisma argumentelor invocate de partea apărării în apelul declarat.

Conform materialelor cauzei, Colegiul penal lărgit a stabilit că inculpatul Olteanu Sergiu pe parcursul procesului penal, a recunoscut în principiu parțial vinovăția sa, însă a susținut că i-a fost incriminată sustragerea unei cantități mai mari de bunuri, nefiind de acord și cu mărimea prejudiciului incriminat prin rechizitoriu, invocând în acest sens argumente ce țin de admisibilitatea, relevanța, concluzivitatea

și coroborarea probelor prezentate de acuzare referitor nu numai la cantitatea bunurilor sustrase, dar și la valoarea acestora.

Colegiul a menționat că conform art. 113 Cod de procedură penală, se consideră calificare a infracțiunii determinarea și constatarea juridică a corespunderii exacte între semnele faptei prejudiciabile săvârșite și semnele componenței infracțiunii, prevăzute de norma penală. Calificarea oficială a infracțiunii se efectuează la toate etapele procedurii penale de către persoanele care efectuează urmărirea penală și de către judecători.

Pentru calificarea acțiunilor inculpatului Olteanu Sergiu în baza art. 186 alin. (5) Cod penal și recunoașterea vinovăției acestuia în baza normei incriminate, instanța de apel a operat exclusiv cu probe administrate de către prima instanță ce au fost prezentate de organul de urmărire penală, printre care și Extrasul din Registrul mijloacelor fixe a ÎS „Stațiunea Tehnologică pentru Irigare Chișinău” din 01 octombrie 2010 (f.d. 21-25, vol. I) în care este indicată lungime țevii de 1659 de m cu valoarea inițială de 690 060,00 de lei și valoarea reziduală de 0 lei, iar alte probe cu privire la valoarea prejudiciului cauzat instanța de apel nu a reținut, deși a menținut sentința prin care acțiunea civilă depusă de partea vătămată ÎS „Stațiunea Tehnologică pentru Irigare Chișinău” a fost admisă și s-a dispus încasarea prejudiciului material cauzat în sumă de 794 810,54 lei, cu toate că în acțiunea civilă înaintată se solicită încasarea din contul inculpatului cu totul o altă sumă a prejudiciului material și anume în mărime de 1 070 564,50 de lei, astfel instanța de apel nu a abordat acest aspect lăsându-l fără atenție.

Totodată conform învinuirii înaintate inculpatului Olteanu Sergiu i-a fost incriminată sustragerea pe ascuns a 667 de metri, conductă de presiune, confecționată din fier, cu diametrul de 426 mm., și grosimea de 7 mm, ... care aparținea cu drept de proprietate ÎS „Stațiunea Tehnologică pentru Irigare Chișinău”, astfel pricinându-i părții vătămate o daună materială în proporții deosebit de mari, în sumă totală de 794 810,54 lei, iar conform extrasului din Registrul mijloacelor fixe a ÎS „Stațiunea Tehnologică pentru Irigare Chișinău” din 01 octombrie 2010 (f.d. 21-25, vol. I) în care este indicată lungime țevii de 1 659 de m cu valoarea inițială de 690 060,00 de lei și valoarea reziduală de 0 lei, reprezentantul părții vătămate indicând inițial că înaintarea prejudiciului material în sumă de 794 810,54 lei a fost efectuată în urma unei oferte făcute de către o întreprindere individuală pentru procurarea a 667 metri de țeavă nouă cu caracteristicile corespunzătoare celei sustrase.

Colegiul penal lărgit a subliniat, că deși fiind vădit evidențiate aceste divergențe la constatarea valorii bunurilor sustrase care în mod direct afectează calificarea faptei, instanța de apel le-a trecut cu vederea, reținând eronat doar poziția primei instanțe, or, partea apărării în apelul declarat a invocat respectivele probleme asupra cărora instanța de apel era obligată să se expună.

Prin urmare, Colegiul penal lărgit a considerat că instanțele de fond la judecarea cauzei erau obligate să clarifice clar și cert care anume a fost valoarea și mărimea bunurilor sustrase, însă au tratat superficial acest aspect, lăsând un loc larg de interpretări fapt care afectează grav dreptul inculpatului la un proces echitabil prevăzut inclusiv de art. 6 a Convenției pentru apărarea drepturilor și libertăților fundamentale a omului.

Astfel, Colegiul penal lărgit a atestat că instanța de apel nu a dat apreciere prin coroborare și a declarațiilor martorilor care au fost la cercetarea la fața locului și care

conțin divergențe esențiale cu referire la cantitatea și lungimea țevelor care au fost sustrase, precum și a valorii acestora.

La fel, instanța de recurs ordinar a stabilit că instanța de apel nu s-a expus asupra argumentelor invocate în cererea de apel pe marginea procesului-verbal de cercetare la fața locului din 05 octombrie 2010 în care este menționat că sau stabilit urme de săpături pe o lungime de aproximativ 667 metri și nu un șanț cu adâncime de 1,5 m în care lipsește țeava, or, pe parcursul cercetării la fața locului nimeni nu a verificat pe întreaga lungime a urmelor de săpătură dacă țeava este sau nu în pământ, ori inculpatul a declarat că după intervenirea reprezentanților ÎS „Stațiunea Tehnologică pentru Irigare Chișinău”, el a dispus să fie îngropat înapoi șanțul cu tot cu țevi.

11. La rejudecarea cauzei, prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 6 octombrie 2020 s-a admis din alte motive, apelul avocatului Dodica Ruslan în interesele inculpatului Olteanu Sergiu, s-a casat sentința total, și s-a pronunțat o nouă hotărâre potrivit modului stabilit pentru prima instanță după cum urmează: Olteanu Sergiu s-a recunoscut vinovat în baza art. 186 alin. (5) Cod penal, și i s-a stabilit pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 7 (șapte) ani, cu executarea acesteia în penitenciar de tip semiînchis. Termenul executării pedepsei în privința lui Olteanu Sergiu se calculează din momentul reținerii acestuia, cu includerea în termenul de pedeapsă, perioada aflării acestuia în stare de arest, de la data de 15 octombrie 2014 până la 16 octombrie 2014. Acțiunea civilă s-a admis parțial și s-a încasează de la Olteanu Sergiu în beneficiul părții vătămate ÎS „Stațiunea Tehnologică pentru Irigare Chișinău” suma de 690 060 de lei, cu titlu de prejudiciu material. S-a respins, ca nefondat, apelul avocatului Dodica Ruslan în numele inculpatului Olteanu Sergiu, cu menținerea sentinței fără modificări.

11.1. În motivarea soluției emise, s-a menționat că având în vedere că inculpatul Olteanu Sergiu vina în comiterea furtului încriminat a recunoscut-o parțial, Colegiul penal a conchis că vina lui se dovedește integral de următoarea sistemă de probe, care sunt pertinente, concludente, utile și veridice și coroborează între ele, cum ar fi:

Declarațiile reprezentantului părții vătămate care fiind audiat în cadrul instanței de fond, a declarat că, prin hotărârea Curții de Apel Chișinău din 18 aprilie 2016, în privința ÎS „Stațiunea Tehnologică pentru Irigare Chișinău” a fost intentată procedura de insolabilitate, iar el în calitate de administrator al insolabilității acestei întreprinderi, confirmă că cunoaște despre faptul că au fost sustrase țevi din metal în cantitate, care anterior făcea parte din sistemul de irigare instalat cu mai mulți ani pe un lot de teren în urmă, în apropierea satului Sireți din raionul Strășeni, care este proprietatea ÎS „Stațiunea Tehnologică pentru Irigare Chișinău” fiindu-i pricinuită întreprinderii o pagubă materială în proporții mari în sumă totală de 794810 lei, care nu a fost restituită;

Declarațiile martorului Cecan Ivan care fiind audiat în ședința de judecată a instanței de fond a declarat că data și luna precisă nu-și aduce aminte, dar confirmă faptul că îl cunoaște pe inculpatul Olteanu Sergiu, deoarece acesta cu câțiva ani în urmă l-a angajat neoficial în calitate de șofer, după care la indicațiile acestuia a participat la extragerea unor țevi din metal diametrul mare, de pe un lot de teren din apropierea satului Nemțeni din raionul Hîncești, apoi din apropierea satului Sireți din raionul Strășeni, pe o distanță de 200 de m. Țevile din metal care au fost extrase cu ajutorul unui excavator de pe lotul de teren din apropierea satului Sireți din raionul Strășeni, erau instalate în pământ la adâncimea de aproximativ 1,5 metri.

După care țevile extrase au fost transportate pe un teren din or. Durlăști, unde au fost curățate de stratul de smoală cu care erau acoperite, ca viitorul cumpărător să le poată procura. Consideră că până la extragerea acelor țevi din metal, totul a fost coordonat cu primarul satului Sireți din raionul Strășeni, deoarece până a începe extragerea țevilor el, împreună cu inculpatul Olteanu Sergiu, au fost la Primăria din satul Sireți, unde acesta din urmă a avut o discuție cu primarul acestei localități. În perioada când au început a extrage țevile din metal, terenul respectiv era semănat cu porumb, iar proprietarii aceluși lot de teren au dat acordul ca țevile să fie scoase, cu condiția ca să le fie achitate anumite despăgubiri. Țevile care au fost scoase de pe lotul de teren din apropierea satului Sireți din raionul Strășeni, au fost vândute de inculpatul Olteanu Sergiu, unor cumpărători din România, deoarece erau în stare bună. Cu toate că au stat mult timp în pământ, erau ca noi. Mai apoi a văzut că au fost încărcate într-un camion 9 (nouă) țevi cu lungimea de aproximativ 12 metri, care au fost vândute unei firme românești la suma de 100 000 de lei, fără careva documente de proveniență. (f.d. 87, 88, vol. III);

Declarațiile martorului Catrina Vasile, care fiind audiat în ședința de judecată a instanței de fond, a declarat că în una din zilele de la sfârșitul lunii septembrie a anului 2010, se afla la serviciu la Primăria din satul Sireți, unde în acea perioadă deținea funcția de primar, când la un moment dat vice-primarul Raileanu Andrei i-a comunicat că de pe loturile de teren ce aparțin cotașilor din satul Sireți, persoane necunoscute extrag țevi metalice de la sistemul de irigare, care a fost construită cu mai mulți ani în urmă. În urma celor auzite el a verificat la contabilitate și la inginerul cadastral dacă sistemul de irigare respectivă se află la balanța Primăriei satului Sireți, însă a stabilit că acea sistemă de mai mulți nu este funcțională și nu se află la balanța primăriei, după care s-a deplasat la fața locului unde a văzut că erau făcute săpături pe o distanță de aproximativ 500 de metri. (f.d. 81, 82, vol. III);

Declarațiile martorului Raileanu Andrei, care fiind audiat în ședința de judecată a instanței de fond a dat declarații analogice cu ale martorului Cartira Vasile. (f.d. 97, 98, vol. III);

Declarațiile martorului Mereneanu Mihail care fiind audiat în ședința de judecată a instanței de fond a declarat că pe inculpatul Olteanu Sergiu, nu-l cunoaște l-a văzut în cadrul ședințelor de judecată parcursul examinării cauzei penale. În anul 2010 el, activa în calitate de inginer-cadastral în cadrul Primăriei satului Sireți din raionul Strășeni. Data și luna precisă nu o ține minte, dar într-o zi a fost telefonat de vice-primarul Raileanu Andrei, care i-a comunicat că au fost făcute niște săpături pe un teren din extravilanul satului Sireți, care e proprietate privată a cotașilor din această localitate, de unde au fost sustrate niște țevi din metal de la sistemul de irigare, care aparțin concernului „Apele Moldovei”. Peste câteva zile, s-a deplasat la fața locului și a văzut că pe acel lot de teren din extravilanul satului Sireți, au fost făcute săpături pe o distanță de aproximativ 500 de metri, de unde se vedea că a fost scoasă țeava din metal care avea un diametru destul de mare și era acoperită cu smoală. (f.d. 84, 85, vol. III);

Declarațiile martorului Telepan Iacob, care fiind audiat în ședința de judecată a instanței de fond a declarat că activează din anul 2006 în calitate de șef de sector al Stației de Pompare nr. 1 Ghidighici, care aparține ÎS „Apele Moldovei,” iar în obligațiunile sale de serviciu se include irigarea terenurilor care intră în componența localităților Trușeni, Ghidighici. La data de 28 septembrie 2010, aflându-se la serviciu a fost informat de colegul său, Iorga Constantin, care activează în calitate

de mașinist la Stația de Pompare Trușeni că de pe traseul de alimentare cu apă pentru irigare al Stației de Pompare a apei nr.1 Ghidighici, spre Stația de Pompare a apei nr. 2 Ghidighici, niște persoane necunoscute demontează țeava de metal cu diametrul 426 mm, care era îngropată în pământ la o distanță de 1,5 metri. După cele auzite el, urgent s-a deplasat la fața locului, unde a văzut că vreo 5-6 persoane necunoscute aveau demontate și scoase de sub pământ cu ajutorului unui aparat de sudat vreo 4 segmente de țeavă din metal cu lungimea de aproximativ - 6 metri, care erau bune pentru exploatare. Întrebând acele persoane necunoscute de ce demontează țevile de la sistemul de irigare, aceștia i-au explicat că au primit indicație de la șeful lor, iar unul din acele persoane a telefonat pe cineva și el a vorbit cu o persoană, care mai apoi a aflat că era Olteanu Sergiu, care i-a comunicat telefonic că el coordonează lucrările de demontare a țevilor respective. A convenit să se întâlnească cu acesta la barajul de la Stația de Pompare Ghidighici și, peste puțin timp s-a întâlnit cu persoana cu care anterior a discutat prin telefon, care s-a prezentat ca fiind Olteanu Sergiu. În urma discuției cu inculpatul Olteanu Sergiu, acesta i-a propus bani în sumă de un milion de lei, pentru a nu spune nimănui despre faptul demontării țevilor de la sistemul de irigare, însă el a refuzat și i-a spus acestuia să se adreseze pentru soluționarea acestei probleme la ÎS „Apele Moldovei”. După acea discuție inculpatul Olteanu Sergiu a plecat, iar lucrările de demontare au fost stopate, însă țevile care erau deja demontate și scoase la suprafață au fost transportate de la fața locului, dar nu a văzut de către cine. Sistemul de irigare a fost dat în exploatare în anii - 1970 și acest sistem a funcționat până în anul 1994. (f.d. 90-92, vol. III);

Declarațiile martorului Iorga Constantin, care fiind audiat în ședința de judecată a instanței de fond a declarat că în luna septembrie anul - 2010, fiind la serviciu la Stația de Pompare a Apei din s. Trușeni din cadrul ÎS „Apele Moldovei”, unde activează în calitate de mașinist a observat că un excavator făcea săpături pe un lot de teren dintre s. Ghidighici și satul Sireți, pe unde sunt instalate țevile pentru sistemul de pompare a apei. Imediat după cele văzute l-a informat despre acest fapt prin telefon pe șeful său Telepan Iacob, care i-a spus ca să meargă imediat la fața locului și să vadă care este motivul că se fac săpături pe acea porțiune de teren. Imediat după aceasta el, s-a deplasat la fața locului și a întrebat persoana care făcea săpături cu tractorul cine i-a dat indicații să sape, la care acea persoană necunoscută i-a spus să se adreseze la Primăria satului Sireți, pentru a clarifica toate întrebările. (f.d. 94, 95, vol. III);

Mai mult ca atât, Colegiul penal a conchis că vina inculpatului Olteanu Sergiu în comiterea furtului imputat lui, se confirmă integral și prin materialele și probele scrise, anexate la dosarul penal, care coroborează cu declarațiile părților vătămate și a martorilor.

La adoptarea deciziei, instanța de apel a ținut cont și de alte probe examinate în cadrul procesului, cum ar fi: procesul-verbal de cercetare la fața locului din data de 05 octombrie 2010; Extrasul din Registrul mijloacelor fixe a ÎS „Stațiunea Tehnologică pentru Irigare Chișinău” din cadrul Agenției „Apele Moldovei”; Ordonanța din data de 17 februarie 2012; Procesul-verbal de recunoaștere a persoanei după fotografie din data de 17 aprilie 2014; Ordonanța din data de 12 septembrie 2014; Procesul-verbal de percheziție din data de 14 noiembrie 2014.

Astfel, Colegiul Penal a consideră nefondat și lipsit de suport probant argumentul apelantului cu privire la legalitatea acțiunilor inculpatului Olteanu Sergiu, deoarece este combătut prin probele cercetate, or s-a dovedit că acele țevi

demontate aparțin anume ÎS „Stațiunea Tehnologică pentru Irigare”, fapt confirmat și prin extrasul din Registrul mijloacelor fixe

Colegiul penal, analizând și apreciind probele, în strictă conformitate cu prevederile art. 101 Cod de procedură penală, a constatat că Olteanu Sergiu, în perioada de la 05 septembrie 2010 până la 05 octombrie 2010, urmărind scopul sustragerii pe ascuns a bunurilor altei persoane, cu ajutorul tehnicii speciale angajate preventiv de către acesta, a săpat și a sustras pe ascuns cantitatea de 667 metri de conductă de presiune confecționată din fier cu diametrul de 426 mm și grosimea de 7 mm, din traseul care unește Stația de Pompă nr. 1 Ghidighici și Stația de Pompă nr. 2 Ghidighici, amplasată pe teritoriul satului Sireți din raionul Strășeni, care aparținea cu drept de proprietate ÎS „Stațiunea Tehnologică pentru Irigare Chișinău”, astfel pricinuindu-i părții-vătămate conform extrasului din Registrul mijloacelor fixe a Agenției „Apele Moldovei, o daună materială în proporții deosebit de mari, în sumă totală 690 060 de lei.

12. Nefiind de acord cu decizia instanței de apel, apărătorul Ruslan Dodica, în interesele inculpatului Olteanu Sergiu a declarat recurs ordinar, prin care a solicitat casarea acesteia cu dispunerea rejudecării cauzei de către instanța de apel.

În susținerea recursului a indicat că instanța de apel nu s-a expus asupra tuturor motivelor indicate în apel, hotărârea nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, motivarea soluției contrazice dispozitivul, instanța a admis o eroare gravă de fapt care a afectat soluția instanței; nu au fost întrunite elementele infracțiunii; instanța de judecată internațională prin hotărâre pe un alt caz, a constatat o încălcare la nivel național a drepturilor și libertăților omului, care poate fi reparată și în această cauză.

12. Verificând argumentele recursului declarat în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal decide inadmisibilitatea acestuia, din următoarele considerente.

Potrivit dispoziției art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, în camera de consiliu, este în drept să decidă inadmisibilitatea acestuia în cazul în care constată că recursul este vădit neîntemeiat.

Reieșind din conținutul recursului declarat, Colegiul penal constată că titularul a invocat ca temei pentru recurs art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, potrivit cărora hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în cazul când motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii sau acesta este expus neclar, sau instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței.

Analizând motivele indicate în textul recursului, Colegiul penal sesizează că, de fapt, recurentul contestă modalitatea de apreciere a probelor de către instanța de apel, considerând că acestea sunt insuficiente și nu dovedesc necesitatea pedepsei aplicate.

La acest capitol, instanța de recurs subliniază că procedura de apreciere a probelor ține de starea de fapt a cauzei, care a fost deja statuată de către instanța de apel, de competența căreia este stabilirea stării de fapt. Instanța de recurs este în drept să intervină în soluția instanței de apel, inclusiv și s-o caseze, atunci când se constată comiterea unei erori de drept, însă va ține seama de starea de fapt deja constatată prin hotărârea judecătorească devenită definitivă. Această concluzie se desprinde din prevederile art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, care prin

temeiurile enumerate în pct. 1)-16) oferă dreptul de casare numai dacă se constată o eroare de drept. Aprecierea probelor ca temei de recurs nu se specifică în norma vizată, iar dezacordul unei părți în acest sens nu echivalează cu o eroare ce ar constitui temei de casare a unei hotărâri de condamnare sau de achitare.

Cât privește motivul precum că, instanța a admis o erori de fapt, Colegiul penal în această ordine de idei specifică că, pentru a constitui caz de casare eroarea de fapt trebuie să fie gravă, adică, pe de o parte, să fi influențat asupra soluției cauzei, iar pe de altă parte să fie vădită, neîndoielnică. Eroarea gravă de fapt nu privește dreptul de apreciere a probelor, ci discrepanța între cele reținute de instanță și conținutul real al probelor, prin ignorarea unor aspecte evidente ce au avut drept consecință pronunțarea altei soluții decât cea pe care materialul probator o susține. Dar, verificând probatoriul administrat în cauză, prin prisma argumentelor invocate de recurent, Colegiul le consideră ca nefondate, în sensul că vinovăția inculpatului de săvârșirea infracțiunii incriminate se dovedește indubitabil din probele acumulate și că, la caz, nu a fost comisă nici o gravă eroare de fapt de către instanța de apel la judecarea cauzei, care ar duce la casarea hotărârii atacate și adoptarea unei alte soluții.

Din acest punct de vedere se constată că, de fapt, în cauză nu s-a comis erorile de drept la care face referință recurentul și, deci, nu persistă temeiurile de casare a soluției adoptate, iar pedeapsa aplicată inculpatului este echitabilă faptelor comise.

Totodată, instanța de recurs remarcă, că criticile formulate de către inculpat au format obiect de discuție la judecarea cauzei în instanța de apel respectând prevederile art. 414 alin. (3) și art. 417 alin. (1) pct. 7) și 8) Cod de procedură penală, cărora instanța le-a dat o motivare clară și argumentată, soluție, care este susținută și de instanța de recurs și a cărei reluare nu se mai impune.

Reieșind din conținutul recursului declarat, Colegiul penal constată că titularul invocă și temeiul pentru recurs prevăzut la art. 427 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală, care stipulează că hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în cazul când nu au fost întrunite elementele infracțiunii sau instanța a pronunțat o hotărâre de condamnare pentru o altă faptă decât cea pentru care condamnatul a fost pus sub învinuire, cu excepția cazurilor reîncadrării juridice a acțiunilor lui în baza unei legi mai blânde.

În esență, criticile recurentului se axează pe ideea că instanțele nu au examinat în ansamblu probele prezente la materialele cauzei, eronat fiind dispusă condamnarea lui Olteanu Sergiu în baza art. 186 alin. (5) Cod penal.

Raportând normele de drept citate la circumstanțele cauzei, Colegiul constată că acest temei nu-și găsește confirmarea în speța dedusă judecării și în acest sens menționează următoarele.

Instanța de recurs doar verifică dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârrea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

În această ordine de idei și în raport cu circumstanțele invocate în recursul ordinar, se atestă că împrejurările menționate în partea descriptivă a hotărârii contestate, relevă în mod concludent că instanța de apel dispunând casarea sentinței cu adoptarea unei noi hotărâri de condamnare a inculpatului, corect a constatat și apreciat circumstanțele de fapt și de drept privind învinuirea înaintată și încadrarea juridică justă a acțiunilor infracționale ale inculpatului, în conformitate cu

prevederile normelor de procedură penală și prescripțiilor de drept material, prin prisma cumulului de probe anexate la dosar, fiind apreciate în conformitate cu prevederile art. 101 alin. (1) Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității, veridicității și coroborării lor.

Totodată, Colegiul penal constată că recurentul critică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond, considerându-l ca necorespunzător circumstanțelor de fapt ale cauzei, însă aceste argumente nu pot fi reținute deoarece, conform art. 101 alin. (2) Cod de procedură penală, la faza judecării cauzei, instanța de judecată apreciază probele conform propriei convingeri formate în urma examinării lor în ansamblu, sub toate aspectele și în mod obiectiv, călăuzindu-se de lege. Mai mult, potrivit art. 6 pct. 11), 27, 414 alin. (1), (2) Cod de procedură penală, eroarea gravă de fapt nu reprezintă o apreciere greșită a probelor.

Totuși, Colegiul penal, ține să menționeze că toate probele administrate au primit apreciere la justa lor valoare, concluziile privind vinovăția inculpatului în comiterea infracțiunii imputate rezultă din circumstanțele de fapt stabilite în cauză, iar motivele aduse de recurent, precum că instanța nu a dat o apreciere cuvenită probelor din dosar, țin de starea de fapt a cauzei. În contextul dat, Colegiul penal reține că art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală prevede o listă exhaustivă de temeiuri pentru recurs, a cărei analiză denotă faptul că chestiunile privind aprecierea probelor nu sunt reflectate în conținutul acestui articol, astfel neconstituind un temei pentru recurs separat.

În continuare, având în vedere temeiul de casare prevăzut de pct. 8) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, instanța de recurs ține să explice că, sub aspectul situației de „neîntrunire a elementelor infracțiunii”, se înțeleg acele cazuri când s-a produs condamnarea persoanei, însă acțiunile acesteia nu întrunesc elementele constitutive ale infracțiunii respective (persoana nu este subiect al acestei infracțiuni, lipsește latura obiectivă sau subiectivă, sau legătura cauzală dintre acestea).

Colegiul penal atestă că, instanța de apel a stabilit prezența în acțiunile inculpatului atât a elementelor care caracterizează latura obiectivă a infracțiunii imputate, cât și cea care caracterizează latura subiectivă, precum și obiectul și subiectul infracțiunii.

Astfel, se constată că în cauză au fost stabilite toate elementele componente ale infracțiunii imputate lui Olteanu Sergiu, inclusiv vinovăția acestuia, după cum rezultă din hotărârile instanțelor de fond, care s-au pronunțat asupra circumstanțelor de fapt și și-au motivat concluziile prin cumulul de probe pertinente și concludente, administrate pe parcursul judecării cauzei și ulterior apreciate în mod obiectiv, în conformitate cu prevederile art. 101 Cod de procedură penală.

Cu referire la temeiul invocat (art. 427 alin. (1) pct. 15) Cod de procedură penală), Colegiul învederează că din materialele cauzei se atestă că de instanța de apel nu a fost admisă o încălcare a dreptului inculpatului Olteanu Sergiu la un proces echitabil, consfințit în art. 6 CEDO, sub aspectele specificate de recurent.

În acest sens, se reține din analiza decizia instanței de apel, că a constatat just în temeiul probelor administrate la urmărirea penală, apreciate prin prisma art. 101 Cod de procedură penală, că în acțiunile inculpatului Olteanu Sergiu sunt prezente elementele infracțiunii prevăzute de art. 186 alin. (5) Cod penal, inclusiv latura subiectivă și obiectivă.

Subsidiar, Colegiul penal raportând motivele invocate în recurs cu partea descriptivă a deciziei instanței apel, conchide că instanța de apel s-a expus detaliat

asupra chestiunilor esențiale supuse atenției sale, și anume în privința caracterului penal al acțiunilor inculpatului Olteanu Sergiu, or instanța de recurs ordinar nu identifică nici un temei de a interveni în decizia instanței de apel sub aspectele contestate, iar motivarea instanței de apel în virtutea corectitudinii ei pentru a evita repetări inutile, se acceptă și se însușește de instanța de recurs ordinar, fapt ce vine în corespundere cu jurisprudența CtEDO, care în pct. 37 a hotărârii sale în cauza Albert vs. România din 16.02.2010, statuează că art. 6 §1 din CEDO, deși obligă instanțele să își motiveze deciziile, acest fapt nu poate fi înțeles ca impunând un răspuns detaliat pentru fiecare argument (Van de Hurk vs Olanda, 19 aprilie 1994, pct. 61), cu toate acestea noțiunea de proces echitabil necesită ca o instanță internă, fie prin însușirea motivelor furnizate de o instanță inferioară, fie prin alt mod, să fi examinat chestiunile esențiale supuse atenției sale.

În contextul celor menționate, Colegiul penal constată că decizia instanței de apel cuprinde fondul apelului și temeiurile de fapt și de drept care au dus la emiterea soluției contestate, precum și motivele adoptării ei, motivarea soluției nu contrazice dispozitivului hotărârii, instanța de apel s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, fapta întrunește elementele constitutive ale infracțiunii incriminate, ceea ce se încadrează în prevederile art. 417 Cod de procedură penală.

Astfel, Colegiul penal susține pe deplin concluzia instanței de apel care a casat hotărârea primei instanțe cu adoptarea unei noi soluții de condamnare.

Prin urmare, erorile de drept invocate de inculpat, prevăzute la art. 427 alin. (1) pct. 6), 8) și 15) Cod de procedură penală, nu și-au găsit confirmare la examinarea recursului, iar din aceste considerente recursul urmează a fi declarat inadmisibil, ca fiind vădit neîntemeiat.

În conformitate cu art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

d e c i d e :

Inadmisibilitatea recursului ordinar, declarat de avocatul Ruslan Dodica, în interesele inculpatului Sergiu Olteanu, împotriva deciziei din 6 octombrie 2020 a Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău, în cauza penală în privința lui Sergiu Olteanu, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Pronunțată integral la 12 mai 2021.

Președintele ședinței,
judecătorul

Svetlana Filincova

judecătorii

Iurie Bejenaru

Galina Stratulat